

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Meditatio XXIX. De perfectione, gradibus, & motivis Confirmationis
voluntatis humanæ cum Divina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](#)

Iatas vobis injuriolas, sed graves Di-
næ Majestatis offensas resentis; in-
gilate prædicationibus Verbi divini,
ministrandis sanctissimis Sacramentis,
erudiendæ juventuti; sitisque cum pe-
vulis parvuli, cum infirmis infirmi,
cum omnibus omnia, ut omnes lac-
faciatis. Cæterum estote omnium fo-
entiarum magistri; Theologia & In-
uum Doctores, propheticæ mysteriorum
interpretes, in orationibus frequentes;
in carnis maceratione assidui, in je-
nijs rigidi; in eleemosynis largi, in
moribus Angeli, absque tamen ardor
zeli, quem vestra inflammet charus;
firmer constantia, discrecio moder-
tur, totam perdetis Angelicæ substan-
tiæ prærogativam; nihilque omnino cie-
tis, nisi æs sonans & cymbalum innati-

S. Chrys.
hom. 3. in
1. Cor.

S. Ambr.
in Psal. 1.
Sacerdos
sine zelo
nihil est.

MEDITATIO XXIX.

*De perfectione, gradibus, & mo-
ribus Conformatioonis volunta-
tis humanae cum Divina.*

Text. Reg.
c. 7. gr. 2.

Secundus humilitatis gradus est. Pro-
prium quis non amans voluntatem, de-
sideria sua non delectatur implere, sed ve-
cum illam Dei imitetur dicentis: Non nos

facere voluntatem meam, sed ejus, qui mi- 10. c. 6.
fit me. 38.

Prælud. Imaginare tibi Saulum
(qui postea Paulus fuit) contra Deum
recalcitrantem, & ad terram fulmine
prostratum, seu fulgore, voluntati Dei
jam se perfectè conformare dicendo: Do- Act. 9. 6.
mine, quid me vis facere?

Punct. I. Confid. Talem conforma- Conforma-
tionem. 1. esse Sacrificium summè per- tionis suæ
fectum, quia per hanc homo offert, voluntatis
cum divini-
quod solum est sibi proprium, & in- prærogati-
timum, scilicet suam voluntatem. 2. vñ.
Esse utilissimum, quia complectitur om- .

nies virtutes proximè in Deum transfor- mantes, abnegationem, humilitatem,
resignationem &c. 3. Præstantissimum,
cum sit æternæ prædestinationis, & fi- liorum Dei signum, nam fideles in dile- Sap. 3. 9.
ctione acquiescent illi. 4. Saluberrimum,
reddens hominem in bonis, & malis
semper æque pacificum, & tranquillum.
5. Summè necessarium, nam quæ sunt
intra voluntatem Dei, sunt perfectissi-
ma; quæ extra, sunt vanissima; quæ
contra, sunt perniciosissima.

O Domine! quis tu? & quis ego,
ut non liberè omnem voluntatis meæ
possessionem tibi tradam, intus & fo-
ris, in parvis & magnis, prosperis, &
adversis totaliter à mea voluntate (po-
litatus)

Pf. 412.10.

liatus? doce me facere voluntatem tuam
Eius perfe-
ctionis re-
quisita.

Punct. II. Consid. Hanc confor-
mationem extendi ad agendum simul, &
patiendum juxta Dei voluntatem in
omnibus, secundum hos gradus. 1. Vol-
lē: hoc est, ut omnia agantur, rela-
stineantur unicē, & simpliciter ad plac-
endum Deo. 2. Ferventer: id est, illa-
titer, libenter, indefessè. 3. Prompt.
scilicet expedite, citō, præveniendo,
& festinando ad omnia, quæ volumatis
divinæ sunt. 4. Fortiter: excutiendo,
& superando omnes tentationes, & dif-
ficultates contrarias. 5. Pure, & defi-
cate, non solū ut placeas Deo, sed ut
benepacitum Dei in seipso impleas
primariō, ab dein in teipso.

Quid facio miser? Ecce Angeli, Ca-
lites, & omnes creaturæ, omnino, &
perfectè voluntatem Dei faciunt, hinc
ipse I E S V S Christus in tremendo Sa-
crificio Missæ voluntati, ac voci Sacre-
dotis obedit, & ego meum totum ve-
le Deo meo, cum corde, anima, vita,
& sanguine non transcribam? ab his hoc
longè à me; quin imò perfectissime
resolvo.

Talis abso-
lutæ con-
formationis
motiva.

Punct. III. Consid. Istius confor-
mationis motiva. 1. Ex parte Dei abso-
lutissimum ejus jus, dominium, & po-
tentiam, cui par est subesse, & nenti

potest resistere. 2. Ipsius absolutam scientiam, ac sapientiam, quā cuncta homini utilia, præterita, præsentia, & futura prænoscit. 3. Ipsius providentiam, quā suaviter omnia, & mirabiliter disponit. 4. Bonitatem, quā ordinat, ut conformatis, ac se Deum diligentibus omnia cooperentur in bonum. 5. Exemplum IESV Christi, qui dixit: Non veni facere voluntatem meam, sed eius, qui misit me, Patris. Et rursus, non sicut ego volo, sed sicut tu. &c. cū tamen ipsius voluntas fuerit rectissima, justissima, & sanctissima:

*Ioan. c. 6.
ut supr.*

*Matth.
26.*

Qualis ergo præsumptio, & stultitia foret, o' Anima mea! Si pergeres sequi tuum velle proprium, ignarum, cœcum, imbecille, impotens, & injustum? &c.

Sed absit, o' Domine! ut unquam amplius nolim, quod tu vis, aut quod tu non vis, ego velim. Cavebo propriam meam malam amare voluntatem, & implere desideria mea injusta: Sit mihi secundum perfectissimum tuum exemplum, o' IESV! unum velle, & nolle, tecum; nec aliud posse velle, aut nolle, nisi quod tu vis, & nolis. Etenim

*Gers. l. 8.
cap. 15.*

Domine tu scis, qualiter melius est.

HH

CON-

CONSIDERATIO I. ANTE
MERIDIANA.

*De excellentia, & qualitatis
Amoris Dei.*

Gers. l. 3. c. 5. n. 3. 4. 5. 7. **M**agna res est amor Dei, magnum omni bonum. Est amor pius, juvandus, Amoris Dei fidelis, prudens, & seipsum nunquam querens. Est amor circumspectus, humilis, & rectus; sibi vilis, & despectus, Deo devitus, & gratificus, fidens, & sperans semper in eo. Magnus clamor in auribus Dicitur ipse ardens affectus animæ, quæ dicit: Deus meus, Amor meus, tu totus meus, & ego totus tuus.

C O N S I D. II.

De efficacia amoris Dei in oratione ad meritum.

Id. l. 1. 15. 2. & 2. Operæ charitatis meritoria. **S**ine charitate opus externum nihil proficit; quidquid autem ex charitate agitur, quantumcunque parvum sit, & despectus totum efficit fructuosum. Magis siquidem Deus pensat, ex quanto quis agit, quam quantum quis facit. Multum facit, qui multum diligit. Qui veram & perfectam charitatem habet, in nulla re seipsum querit, sed Deum gloriam solummodo in omnibus fieri desiderat.

C O N .